HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בשביל של כרמים דאם איתא דמעלמא אתי כיון דמידדי לא מצי אתי דכל דמידדי והדר חזי ליה לקיניה מידדי ואי לא לא מידדי אמר אביי אף אנן נמי תנינא [א]דם שנמצא בפרוזדור ספיקו טמא שחזקתו מן המקור ואע"ג דאיכא עלייה דמקרבא א"ל רבא רוב ומצוי קא אמרת רוב ומצוי ליכא למאן דאמר דתני ר' חייא [ב]דם הנמצא בפרוזדור חייבין עליו על ביאת מקדש ושורפין עליו את התרומה [ג] ואמר רבא ש"מ מדרבי חייא תלת שמע מינה רוב וקרוב הלך אחר הרוב ושמע מינה רובא דאורייתא וש"מ איתא לדר' זירא [ד]דאמר רבי זירא אע"פ שדלתות מדינה נעולות דהא אשה דכי דלתות מדינה נעולות דמיא ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא והא רבא הוא דקאמר רוב ומצוי ליכא למ"ד הדר ביה רבא מההיא איתמר שצפה בנהר אמר רב [ה]נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל מותר כנגד עיר שרובה נכרים אסירא ושמואל אמר אפי' נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל אסירא אימור [ו] מהאי דקרא אתאי לימא בדרבי חנינא קא מיפלגי דמר אית ליה דרבי חנינא ומר לית ליה דרבי חנינא לא דכולי עלמא אית להו דר' חנינא והכא בהא קמיפלגי דמ"ם אם איתא [ז] דמהאי דקרא אתאי [ח]עקולי ופשורי הוה מטבעי לה ומר סבר חריפא דנהרא נקט ואתאי [ט]ההוא חצבא דחמרא דאישתכח בפרדיסא דערלה שריא רבינא לימא משום דסבר לה [י] דרבי חנינא [יא]שאני התם דאי מיגניב מינה אצנועי בגויה לא מצנעי והני מילי חמרא אבל עיגבי מצנעי [יב]הנהו זיקי דחמרא דאשתכחן בי קופאי שרנהו רבא לימא לא סבר לה לדרבי חנינא [יג]שאני התם דרובא דשפוכאי

דכל דמידדי **אי הדר חזי לקיניה מידדי.** לפ"ה היה לריך למימר דקאמר מי הדר חזי לקיניה מידדי כיון דשוכין דעלמא יותר מחמשים מן הכרמים [ז] ליכא למיחש לרובא דעלמא דכל הממדה אינו מדדה יותר מחמשים אבל הכי אי שוכין שהכרמים בתוך חמשים אמה שלהם אחי שפיר דקיבוץ זה שלו אפילו נמצא מוך לחמשים אמה לגלן נפק מתורת מדדה דע"י כרמים מידדי יותר ממחשים אלא שיירי לאפילו אם יהו שוכין דעלמא בין הכרמים ועוד מדנקט שפיר משמע שלשו ג' שוכין בתוך השפיל[א] והיפוך כמו כן נמצא בתוך השפיל לזיכא למיחש שהן משוכין דעלמא אפי' אינם רחוקים כלל כיון דלא מצי חזי לקיניה אבל מצלו השוכין הוא לכיון דמספק ספרק כל היד לגיו הסוכן: **אמר אביי אף אנן נמי תנינא דם הנמצא בפרוזדור ממא בו'.** נמצאת בגג פרוזדור מן הלול ולפנים לחיילי כדמוכח בפרק כל היד (נדה דף יז: ושם ד"ה מן) וקונגיל דהכא מפרש במקומה: **ואף על גב דאיכא עלייה דמקרבא.** וקיבוץ דמוכח הוא דקיבוץ לעלייה הוא[ב] ומן הסתם אינו יכול לבא לפ"ל שהרי כיוצא כמו [ג] שפיכת במסכת נדה (שם): **דתני רבי חייא.** אי גרסינן תני לפני שפיר אבל אי גרסינן דתני תימה היכי מייתי מהכא לדוב ומצוי הוא למימר משום דרוב ומצוי קאמר דמי חייל דשורפין עליו את התרומה אלא משום דרוב וקרוב הלך אחר הרוב ומ"ש [ד] וע"ל לאפילו גרסי' דתני לא מצי מדבעי רבא הוא שפיכת בנהר דמר אית ליה דרבי חנינא ומר לית ליה דרבי חנינא לא דכולי עלמא אית להו דר' חנינא והכא בהא קמיפלגי דמ"ם אם איתא [ה] דמהאי דקרא אתאי [ו]עקולי ופשורי הוה מטבעי לה ומר סבר חריפא דנהרא נקט ואתאי [ז]ההוא חצבא דחמרא דאישתכח בפרדיסא דערלה שריא רבינא לימא משום דסבר לה [ח] דרבי חנינא [ט]שאני התם דאי מיגניב מינה אצנועי בגויה לא מצנעי והני מילי חמרא אבל עיגבי מצנעי [י]הנהו זיקי דחמרא דאשתכחן בי קופאי שרנהו רבא לימא לא סבר לה לדרבי חנינא [יא]שאני התם דרובא דשפוכאי

נמצאת של כרמים. לע"י כרמים [ד] נלמד מוך למחשים [ה] ומיהו נמי רובא דעלמא ליכא למיחל דכל הממדה וחזי לקיניה כמחזיר לאחו מדדה אי לא לא מדדה ומהאי לא מעלמא אתא לא מצי חזי לקיניה דכרמים מפסיקין לפניו: **אף אנן נמי תנינא.** כלי [לעיל כג.] דרוב וקרוב הלך אחר הרוב: **נמצא בפרוזדור.** נמצא דם כותני דמס מבחוץ הקרוי בית המיטון: **ספיקו טמא.** ספק זב [ו] טומאה ודאית מדקתני שחזקתו מן המקור ומה ספיקו יש כאן. ריעא למתניתין דנמסכת נדה [יז:] משל משלו בשמא מחלב וספרוזדור והעלייה דם מחלב טמא וזוב מהמקור ומפרש בגמרא [שם] מחלב מבפנים בעובי גופה לגד פניה והעלייה בגויה על גבי שניהם ודם העלייה טהור ולול פתוח מעלייה לפרוזדור. וקתני נמצא בפרוזדור חזקתו מן המקור זב ויש לו לחוש מחול וזוב דמים מעויה בו ולא לאחר מן העלייה נתוך דרך הלול ומע"ג דעלייה קרוב לפרוזדור שעל גבו: **רוב ומצוי.** [ו] למיו רבים יותר משל עליה ועוד שהן מדיחין לזוב משם ומי העלייה אין מדיחין ללאת משם דהא ליכא מאן דמפיג לעזרה דולאי דם נדה הוא: **ושורפין עליו תרומה.** ולא אחרי' ספק הוא ומולין לו אוכלין ולא שורפין: **שמע מינה.** מדאחזיק ליה בדם נדה ולאי תלת: **ליחוש לדר' זירא.** לאחר גבי מצוות בשליחי פ"ק לכתובות [טו.] ובנמצא הלך אחר הרוב ומותר לאע"פ שדלתות מדינה נעולות דמיא ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא ומצוי קאמר רבי חייא דשורפין עליו את התרומה אלא משום דרוב וקרוב הלך אחר הרוב כרבי חנינא (מ) וע"ל לאפילו גרסי' דתני לא מצי ממתני' לנדה דרוב הוא מוכח מדמתני' לנדה דרוב וקרוב הלך אחר הרוב על [ב]גבי דקתני ספיקו טמא על כרחך לאו ספיקו הוא מדתני רבי חייא לחייבין עליו על ביאת מקדש ושורפין עליו תרומה. (סג"ה) ומהכ"ש אומר לרבא מייתי לה דרוב ומצוי הוא לאי אינו מצוי אלא דאזלינן בתר כל רוב: חבית של יין שצפה בנהר. ואין ידוע אם יין נכרים הוא אם יין ישראל: אימור מההיא דקירא באה כלומר מאותו עבר הקרייה של מעלה ממנה באה דרובא עיירות דנכרים ניתנה. דשמואל אית ליה דר' חנינא ורב לית ליה דר' חנינא: עקולי. בעין שרגילין המים לעקול ולעקול סביב ובאותן מים שהתהום תחתיהן והולכין ומעגלין עד שמטביעין מה שצף על גבן. וכן הני פשורי לאותו מקום שהמים דפין ועומדין שאם היתה חבית זו צפה לשם הוא'ל שהמים רפין ואינן חריפין היתה נטבעת שם ומש"ה ליכא למיחש דמההיא דקירא אתאי: ושמואל אמר ודאי אסור דאיכא למיחש דמההיא דקירא אתאי ואתי דלא טבעי עקולי ופשורי דחריפות' דנהרא שכבר לקחה החבית המרוץ קודם שהגיעה לעקולי ופשורי ונקט ואתאי בשבולת המים והלכך אסירא. לימא. דמש"ה שריא דקסבר כר' חנינא דאמר רוב וקרוב הולכין אחר הרוב והכא האי פרדס דערלה מיעוט הוא לגבי שאר פרדסים דלא הוי עלה וקרוב דבגויה אשתכח: שאני התם. דמש"ה שריא דליכא למימר דמינה הוא ההיא חצבא דאי מיגנב מינה לעולם בגויה לא הוי מצנעי ועליה בנויה על גבי שניהם

שמע מינה רבא לית ליה דר' חנינא. פי' והא רבא אית ליה דר' חנינא [ג]:

מרמיקין

דמשאר פרדסים דהיתרא הוי ולא משום דס"ל כר' חנינא; והני מילי. דשרי: חמרא. מצנעי אינשי חמרא בפרדיסא דגבוב מינה: אבל ענבי מצנעי. ואסורין: זיקי. נודות יין: בי קופאי. בין הגפנים: שרינהו רבא. משום דהנהו גפנים דישראל נינהו: לימא. מש"ה שרינהו דלית ליה לר' חנינא דאע"ג דרוב שאר גפנים דנכרים נינהו אזיל בתר קרוב והואיל דמשתכח ביני גופני דישראל דהוה קרוב להנהו זיקי וקסבר רוב וקרוב הלך אחר קרוב: שאני התם. לעולם רבא סבר לה כר' חנינא דודאי אזלינן בתר רוב והתם נמי אינה רוב ישראל ומש"ה שרינהו דרובא דשפוכאי כלומר רובן של אותה העיר שדורכין ושופכין יין ישראל נינהו ועל ידן הולך הכל ואישתכח נמי בי גופני ישראל ודאי ישראל אצנועינהו ומותרין:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבה ש"מ כ"ש ואות ו' נמחק: (ב) שם לימוד מאיהי דקירא אמתי: (ג) שם שם שיטת דמאיהי דקירא אמתי: (ד) שם דסבר לה להא דר' חנינא: (ה) רש"י ד"ה כשבול וכו' מוכיח: (ו) ד"ה ואתאי וכו' דמיו: (ז) ד"ה ליחוש וכו' דבעינן היה תרי ריבי כדאמר התם כגון שהיו לשתות מדינה פתוחות: (ח) ד"ה דאי מגניב מיניה וכו' ימגלמוהו דורבי העגבים: (ט) תוס' ד"ה ושע"ג וכו' כמו שפירשנו: (י) ד"ה דמני כו' כר' חנינא (וע"ל לשפיי גרסי' דתני) תפ"מ וע"ב ס"פ ו' ול"ל דהא דתני ר' חייא: (יא) ד"ה ושמע מינה וכו' מן הלול סגס"ה ועל"ל דלשלמה כר' חנינא. ע"כ הגס"ה: (יב) ד"ה ואיכא למאי דקירא אמתי:

מוסף רש"י

ספיקו טמא. מספק טמא טומאה ודאית (נדה יז:). **שחזקתו מן המקור.** במקור מחזקינן ליה ולא למיימן מעלייה לחת ודמים דעלייה טהורין, דמפרזדור לגו אתי לה, אלא דמי מדם ודמי עלייה פעמים שהן נמכרין לפרזדור (שם).

מוסף תוספות

א. האחד בראש השביל לצד מזרח והשני בראש השביל בצד מערב. רשב"ם. ב. [ו]מעלייה בא בשינוי מועט יותר ממן החדר. תוס' נדה יז: ג. כדאמר לעיל ש"מ מדר"ח אזלי' בתר רובא ואקשי' והא רבא הוא דאמר רוב ומצוי ליכא מ"ד ואמרי' הדר ביה רבא מההוא. רשב"ם.

רבינו גרשום

הכא במאי עסקינן דיחלוקו כגון דהוו הנהו שובכין במאה אמה ואותן ק' אמה הן שביל שבין ב' כרמים ונמצא באמצע הדרך שבין הללו שובכין דהשתא ליכא למיחש לרובא דעלמא ויכין דמדדה הוא ודאי מהנך שובכין נפל דאי מעלמא לא מצי אתי דקי"ל כל המדדה והדר חזי לקיניה מדדה ואי לא לא מדדי ודאי הואיל דהוי שביל של כרמים מספיק ומחיצות של שביל מספקין לא הוי חזי לקיניה ולא מצי אתי מעלמא משום הכי יחלוקו דמהנהו שובכין נפלי: אמר אביי אף אנן נמי תנינא. דרוב וקרוב אזלי בתר רוב דתנן דם הנמצא בפרוזדור ספיקו טמא שחזקתו מן המקור בא מאמנו רוב הדמים באין ודמקור הוא פנימי מכולן והחדר סמוך למקור והפרוזדור הוא החיצוני ועליה בנויה על גבי שניהם על גבי החדר והפרוזדור ולול פתוח בין עליה ופרוזדור נמצא הדם מן הלול ולפנים ספיקו טמא מן הלול ולחוץ ספיקו טהור דם הבא מן החדר טמא דמן המקור בא ומן העליה טהור מן הפרוזדור ספיקו טמא שחזקתו מן המקור בא ואע"ג דאיכא עלייה דדמה שהורה דמקרבא לגבי פרוזדור חייבין עליו בביאת מקדש ובשורפין עליו את התרומה דלא אמרי' הכא כבשאר ספק טומאי, אם נגעו בתרומ' דתולין לא אוכלין ולא שורפין אבל הכא ודאי שורפין דספיקו ודאי טמא

בשביל של כרמים. לע"י כרמים [ד] נלמד מוך למחשים [ה] ומיהו נמי רובא דעלמא ליכא למיחל דכל הממדה וחזי לקיניה כמחזיר לאחו מדדה אי לא לא מדדה ומהאי לא מעלמא אתא לא מצי חזי לקיניה דכרמים מפסיקין לפניו: **אף אנן נמי תנינא.** כלי [לעיל כג.] דרוב וקרוב הלך אחר הרוב: **נמצא בפרוזדור.** נמצא דם כותני דמס מבחוץ הקרוי בית המיטון: **ספיקו טמא.** ספק זב [ו] טומאה ודאית מדקתני שחזקתו מן המקור ומה ספיקו יש כאן. ריעא למתניתין דנמסכת נדה [יז:] משל משלו בשמא מחלב וספרוזדור והעלייה דם מחלב טמא וזוב מהמקור ומפרש בגמרא [שם] מחלב מבפנים בעובי גופה לגד פניה והעלייה בגויה על גבי שניהם ודם העלייה טהור ולול פתוח מעלייה לפרוזדור. וקתני נמצא בפרוזדור חזקתו מן המקור זב ויש לו לחוש מחול וזוב דמים מעויה בו ולא לאחר מן העלייה נתוך דרך הלול ומע"ג דעלייה קרוב לפרוזדור שעל גבו: **רוב ומצוי.** [ו] למיו רבים יותר משל עליה ועוד שהן מדיחין לזוב משם ומי העלייה אין מדיחין ללאת משם העלייה קרוב לעזרה דולאי דם נדה הוא: **ושורפין עליו תרומה.** ולא אחרי' ספק הוא ומולין לו אוכלין ולא שורפין: **שמע מינה.** מדאחזיק ליה בדם נדה ולאי תלת: **ליחוש לדר' זירא.** לאחר גבי מצוות בשליחי פ"ק לכתובות [טו.] ובנמצא הלך אחר הרוב ומותר לאע"פ שדלתות מדינה נעולות דהא אשה דכי דלתות מדינה נעולות דמיא ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא והא רבא הוא דקאמר רוב ומצוי ליכא למ"ד הדר ביה רבא מההיא איתמר שצפה בנהר אמר רב [ה]נמצאת כנגד עיר שרובה נכרים אסירא ושמואל אמר אפי' נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל אסירא אימור [ו] מהאי דקרא אתאי לימא בדרבי חנינא קא מיפלגי דמר אית ליה דרבי חנינא ומר לית ליה דרבי חנינא לא דכולי עלמא אית להו דר' חנינא והכא בהא קמיפלגי דמ"ם אם איתא [ז] דמהאי דקרא אתאי [ח]עקולי ופשורי הוה מטבעי לה ומר סבר חריפא דנהרא נקט ואתאי [ט]ההוא חצבא דחמרא דאישתכח בפרדיסא דערלה שריא רבינא לימא משום דסבר לה [י] דרבי חנינא [יא]שאני התם דאי מיגניב מינה אצנועי בגויה לא מצנעי והני מילי חמרא אבל עיגבי מצנעי [יב]הנהו זיקי דחמרא דאשתכחן בי קופאי שרנהו רבא לימא לא סבר לה לדרבי חנינא [יג]שאני התם דרובא דשפוכאי

דכל דמידדי **אי הדר חזי לקיניה מידדי.** לפ"ה היה לריך למימר דקאמר מי הדר חזי לקיניה מידדי כיון דשוכין דעלמא יותר מחמשים מן הכרמים [ז] ליכא למיחש לרובא דעלמא דכל הממדה אינו מדדה יותר ממחשים אבל הכי אי שוכין שהכרמים בתוך חמשים אמה שלהם אחי שפיר דקיבוץ זה שלו אפילו נמצא מוך לחמשים אמה לגלן נפק מתורת מדדה דע"י כרמים מידדי יותר ממחשים אלא שיירי לאפילו אם יהו שוכין דעלמא בין הכרמים ועוד מדנקט שפיר משמע שלשו ג' שוכין בתוך השפיל[א] והיפוך כמו כן נמצא בתוך השפיל לזיכא למיחש שהן משוכין דעלמא אפי' אינם רחוקים כלל כיון דלא מצי חזי לקיניה אבל מצלו השוכין הוא לכיון דמספק ספרק כל היד לגיו הסוכן: **אמר אביי אף אנן נמי תנינא דם הנמצא בפרוזדור ממא בו'.** נמצאת בגג פרוזדור מן הלול ולפנים לחיילי כדמוכח בפרק כל היד (נדה דף יז: ושם ד"ה מן) וקונגיל דהכא מפרש במקומה: **ואף על גב דאיכא עלייה דמקרבא.** וקיבוץ דמוכח הוא דקיבוץ לעלייה הוא[ב] ומן הסתם אינו יכול לבא לפ"ל שהרי כיוצא כמו [ג] שפיכת במסכת נדה (שם): **דתני רבי חייא.** אי גרסינן תני לפני שפיר אבל אי גרסינן דתני תימה היכי מייתי מהכא לדוב ומצוי הוא למימר משום דרוב ומצוי קאמר דמי חייל דשורפין עליו את התרומה אלא משום דרוב וקרוב הלך אחר הרוב ומ"ש [ד] וע"ל לאפילו גרסי' דתני לא מצי ממתני' לנדה דרוב הוא מוכח מדמתני' לנדה דרוב וקרוב הלך אחר הרוב על [ב]גבי דקתני ספיקו טמא על כרחך לאו ספיקו הוא מדתני רבי חייא לחייבין עליו על ביאת מקדש ושורפין עליו תרומה. (סג"ה) ומהכ"ש אומר לרבא מייתי לה דרוב ומצוי הוא לאי אינו מצוי אלא דאזלינן בתר כל רוב: חבית של יין שצפה בנהר. ואין ידוע אם יין נכרים הוא אם יין ישראל: אימור מההיא דקירא באה כלומר מאותו עבר הקרייה של מעלה ממנה באה דרובא עיירות דנכרים ניתנה. דשמואל אית ליה דר' חנינא ורב לית ליה דר' חנינא: עקולי. בעין שרגילין המים לעקול ולעקול סביב ובאותן מים שהתהום תחתיהן והולכין ומעגלין עד שמטביעין מה שצף על גבן. וכן הני פשורי לאותו מקום שהמים דפין ועומדין שאם היתה חבית זו צפה לשם הוא'ל שהמים רפין ואינן חריפין היתה נטבעת שם ומש"ה ליכא למיחש דמההיא דקירא אתאי: ושמואל אמר ודאי אסור דאיכא למיחש דמההיא דקירא אתאי ואתי דלא טבעי עקולי ופשורי דחריפות' דנהרא שכבר לקחה החבית המרוץ קודם שהגיעה לעקולי ופשורי ונקט ואתאי בשבולת המים והלכך אסירא. לימא. דמש"ה שריא דקסבר כר' חנינא דאמר רוב וקרוב הולכין אחר הרוב והכא האי פרדס דערלה מיעוט הוא לגבי שאר פרדסים דלא הוי עלה וקרוב דבגויה אשתכח: שאני התם. דמש"ה שריא דליכא למימר דמינה הוא ההיא חצבא דאי מיגנב מינה לעולם בגויה לא הוי מצנעי ועליה בנויה על גבי שניהם

שמע מינה רבא לית ליה דר' חנינא. פי' והא רבא אית ליה דר' חנינא [ג]:

מרמיקין

דמשאר פרדסים דהיתרא הוי ולא משום דס"ל כר' חנינא; והני מילי. דשרי: חמרא. מצנעי אינשי חמרא בפרדיסא דגבוב מינה: אבל ענבי מצנעי. ואסורין: זיקי. נודות יין: בי קופאי. בין הגפנים: שרינהו רבא. משום דהנהו גפנים דישראל נינהו: לימא. מש"ה שרינהו דלית ליה לר' חנינא דאע"ג דרוב שאר גפנים דנכרים נינהו אזיל בתר קרוב והואיל דמשתכח ביני גופני דישראל דהוה קרוב להנהו זיקי וקסבר רוב וקרוב הלך אחר קרוב: שאני התם. לעולם רבא סבר לה כר' חנינא דודאי אזלינן בתר רוב והתם נמי אינה רוב ישראל ומש"ה שרינהו דרובא דשפוכאי כלומר רובן של אותה העיר שדורכין ושופכין יין ישראל נינהו ועל ידן הולך הכל ואישתכח נמי בי גופני ישראל ודאי ישראל אצנועינהו ומותרין:

רבינו גרשום (המשך)

הוא דדם מקור רוב ומצוי ודאי מן המקור בא וטמא: ש"מ מדקתני ושורפין עליו את התרומה מכלל דרובא דאורייתא דרוב דמים מן המקור וש"מ מדקאזיל בתר רוב אע"ג דאתרע רוב במקצת דהא יש דם עלייה דטהור הוא דמקרבא ואפ"ה אזיל בתר רוב ש"מ דאיתא לדר' זירא דאמר בפ"ק דכתובות בהנהו דאמר ר' יוסי מעשה בתינוק שירדה מן המעיין ונאנסה ואמר ר"י אם רוב העיר משיאין להכוהנה ורוב סיעה של כשרין עוברין לשם הרי זו תינשא להכוהנה. ור' זירא אמר אע"ג שדלתות מדינה נעולות דאיתרע לה רובא דליכא אלא חד רובא דלא קא עובדת סיעה של כשרין לשם אפ"ה משיאין להכוהנה הואיל דרוב העיר משיאין להכוהנה דהא אשה כיון דלית בה אלא חד רוב דרוב דמים מן המקור הן כדלתות מדינה נעולות דמיין ואפ"ה אזלינן בתר רובא; והא רבא הוא דאמר ברוב ומצוי. כגון דם דמקור ליכא מאן דפליג ודאי אזלינן בתר רוב מכלל דס"ל דבעלמא היכא דליכא אלא רוב וקרוב והיכי לא אזלינן בתר רוב דרוב אמר הכא ש"מ מדר' חייא דאזלינן בתר רוב דשמע בכל דוכתא אזלי בתר רוב. הדר ביה רבא מההיא דלעיל דלא בעינן רוב ומצוי אלא דאזלינן בתר כל רוב: חבית של יין שצפה בנהר. ואין ידוע אם יין נכרים הוא אם יין ישראל: אימור מההיא דקירא באה כלומר מאותו עבר הקרייה של מעלה ממנה באה דרובא עיירות דנכרים ניתנה. דשמואל אית ליה דר' חנינא ורב לית ליה דר' חנינא: עקולי. בעין שרגילין המים לעקול ולעקול סביב ובאותן מים שהתהום תחתיהן והולכין ומעגלין עד שמטביעין מה שצף על גבן. וכן הני פשורי לאותו מקום שהמים דפין ועומדין שאם היתה חבית זו צפה לשם הוא'ל שהמים רפין ואינן חריפין היתה נטבעת שם ומש"ה ליכא למיחש דמההיא דקירא אתאי: ושמואל אמר ודאי אסור דאיכא למיחש דמההיא דקירא אתאי ואתי דלא טבעי עקולי ופשורי דחריפות' דנהרא שכבר לקחה החבית המרוץ קודם שהגיעה לעקולי ופשורי ונקט ואתאי בשבולת המים והלכך אסירא. לימא. דמש"ה שריא דקסבר כר' חנינא דאמר רוב וקרוב הולכין אחר הרוב והכא האי פרדס דערלה מיעוט הוא לגבי שאר פרדסים דלא הוי עלה וקרוב דבגויה אשתכח: שאני התם. דמש"ה שריא דליכא למימר דמינה הוא ההיא חצבא דאי מיגנב מינה לעולם בגויה לא הוי מצנעי ועליה בנויה על גבי שניהם

שמע מינה רבא לית ליה דר' חנינא. פי' והא רבא אית ליה דר' חנינא [ג]:

מרמיקין

דמשאר פרדסים דהיתרא הוי ולא משום דס"ל כר' חנינא; והני מילי. דשרי: חמרא. מצנעי אינשי חמרא בפרדיסא דגבוב מינה: אבל ענבי מצנעי. ואסורין: זיקי. נודות יין: בי קופאי. בין הגפנים: שרינהו רבא. משום דהנהו גפנים דישראל נינהו: לימא. מש"ה שרינהו דלית ליה לר' חנינא דאע"ג דרוב שאר גפנים דנכרים נינהו אזיל בתר קרוב והואיל דמשתכח ביני גופני דישראל דהוה קרוב להנהו זיקי וקסבר רוב וקרוב הלך אחר קרוב: שאני התם. לעולם רבא סבר לה כר' חנינא דודאי אזלינן בתר רוב והתם נמי אינה רוב ישראל ומש"ה שרינהו דרובא דשפוכאי כלומר רובן של אותה העיר שדורכין ושופכין יין ישראל נינהו ועל ידן הולך הכל ואישתכח נמי בי גופני ישראל ודאי ישראל אצנועינהו ומותרין:

עין משפט נר מצוה

עא א ב מיי' פ"ה מהל' מיאסורי ביאה הל' ה סמג לאוין קיז ועשין רמנ: **עב** ג ד מיי' פי"ב מהל' מאכלות אסורות הל' כח סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קכט סעיף יח: **עג** ה ו מיי' שם פ"י הל' יג סמג לאוין קמד טוש"ע י"ד סי' רלד סעיף יא ומי' קכט סעיף יח: **עד** ז ח מיי' שם פי"ב הל' כט סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' קכט סעיף יט: